

1.

Kuvittele kuomaseni,
tarkkaan oikein katso tuonne
lapsen silmin nähdä voinet
puoluepelin katalan,
kameleitten kangastukset,
lupaukset tyhjemmätkin
eläinten eduskunnasta.

Kuusimetsän kuutamossa
tiheimmässä tihrustele,
harmoniassa totuuden
salaisuudet tuhmemmatkin
littiksessä paljastuvat
stadin pylväiden talossa.

Keijut kanssa menninkäisten
suojan metsän synkän muurin.
Tassut melkein siiventyngät,
siiven varjot karvaisimmat.

Kasvotusten nähdä voinet
vain et taakse naamioitten
yhtä kaikki toivottavat
pimeydessä piirittävät
pään ympäripyöreyttä,
saivartelua sanojen.

Pisin polku metsittynyt,
polun harva käyttänytkin.
Koskematon korpinaava,
vanhat parrat oksistossa,
kuivuneen lipevät kielet.

2.

Sekä keiju kultasiipi
että mörri menninkäinen
hännystellen hämmästeli,
kummasteli kumpainenkin,
arastellen astelivat,
hipsutellen hiippailivat,
kunnes ehtaa näyttämöä

ihailivat ihmeissänsä
sadan kahden voimahiiren
käytävien sokkeloissa.

Eivät kaksin saaneet olla
koko metsän hengen kanssa,
keiju tuo ja menninkäinen
kovin yhdessä pelästyi.

Näkivät he korkealla,
liki suuren taivaanrannan
sarvet hirvellä kenolla.
Karhu seisoj kömpelönä.
Repolainen vikkellästi
saapui viekkaana visusti.

Suden vaaliylpeyttä
ulvonta ja kärvistely
oravaista pikkuruista
pieniä riepotti selästä,
mielipiteensä surutta
paperikasaan hukutti
lausunnon valiokunnan.

3.

Jänösellä järjenjuoksu
kypälissä aikamoinen.
Haltijat kivenkoloista,
kannokoista kampesivat.

Hiipi maahinen majasta,
ilmaa nuuhki nurmipeiton,
temmelsi ja tassutteli,
tunnusteli lämpimäistä
vaalihenkeä usutti.

Pikkulintu palleroisen
riemuvoiton hippaloissa
sinivuokko saarekkeilla
meren rannoilla makasi
puolueen tuella käynyt.

Paikka valtaisan valoisa,
pilareilla pillastuvat
sammalilla mättähillä.

Metsän herra tahdon olla

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Halogeeni voimakkaasti
loisti aivan kellertävä,
taivaan täydeltä täpötti.

Hallitukseen siunausta,
kunniaan perinteet nostan
yhteisöillä uudistaisin
asenteita kansakunnan.